

MIESZANIEC (17) *sb m*

mieszaniec (16), **mięszaniec** (1) *CzechEpPORz*.

Pierwsze e pochylone, a jasne; drugie e prawdopodobnie jasne (tak w -ec).

sg N miészaniec (1). ◇ G miészająca (2). ◇ D miészającowi (1). ◇ A miészająca (1). ◇ I miészając(e)m (12).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) oraz XVI (XVIII)–XVIII w.

1. Istota złożona z dwu różnych pierwiastków (16) :

a. Istoty z mitologii greckiej: centaur i Minotaur; hybrida (ibrida) Cn (3) : Com śłychał od Chirona miészająca dziwnego *KochSat* B3v; Tákžec mężny Tezeus/ miészająca Írogięgo *Obálił KochPam* 81.

α. O gwiazdozbiornie Centaur (1): MIészająca tego [*Chirona*] pátrząy pod dwiema známiony: Mąż niedźwiadkowi/ á kón wadze podłożony. *KochPhaen* 17.

b. Istota dwupłciowa; ambiguus, modo vir modo femina, androgynus, hermaphroditus Cn (1): Tákžec Kálwinowi ieden Bog Troyca nie podoba się [...] / boi się podobno áby nie był iákie^m miészánce^m z obudwu rodziáiw zlepiiony / to ieft z chłopá y niewiáfty / (bo Bog ieft imię mężczyzny / á Troyca ieft imię niewiáfty) *GrzegRóżn* 12.

c. Istota złożona z natury boskiej i człowieczej (4) : Zeby^m Iezufá Christufá czynić miał miészánce^m, ábo ze dwu sklionym. *CzechEp* 75 marg, 75, 76.

mieszaniec z kogo i kogo (1): [*Św. Paweł w listach*] Człowiek mowi wżędy / nie miészánce^m iáki / z ániołá y człowieká: ábo z Bołtwá y człowieczeństwá: ále człowiek nam bráćiey fwey podobny *CzechRozm* 59.

d. Człowiek zrodzony z rodziców różnych wyznań [z kogo a kogo] (1) : Auguŧtyn on ślawny kościołá Rzymŧkiego óciec miészánce^m był / z oycá pogániná á mátki Chriŧtyánki *CzechEp* 63.

e. Prawdopodobnie obelżywe określenie innowiercy ze względu na różne pochodzenie wyznawanej religii (7) : Iáko to gdy mię zowie miészánce^m / Tokarzem / Klechą Antychriŧtówŧkim / Śląką beŧtyą *CzechEp* 63.

mieszaniec z kogo [w połączeniu z dwoma rzeczownikami] (1): Bo być miészánce^m z Czechá / z Ślężaká / á choćiaż y z Cygáná / ábo y Tátáryzná / á być przedsię cnotliwym / pobożnym / y wiernym: á co to komu ŧzkodzić może. *CzechEp* 63.

mieszaniec jaki [w połączeniu z dwoma i więcej przymiotnikami] (5): Iż to I. M. X. K. ferce fwe / ięzyk / wíta / wárgi y pioro záoŧrzył / y nárychtował / przeciw beŧtyey dżikiey / przeciw niemoćie / kleŧze / y miészánce^mowi Śląŧkiemu / Czełkiemu / y Cygánŧkiemu *CzechEp* 126, 63 [2 r.], 96; *CzechEpPORz* *3v.

2. Prawdopodobnie ten, kto wywołuje zamieszanie, mąciciel (1) : Dżis z tym Miészánce^m dżierzeć choć ma ręce krzywe / Przeto czerpáć nie może gđzie łá Zrodłá żywe. Iutro záfię drugiego pirzchliwie się chwytáć / O nowych opiniách napilniey się pytáć. *Prot* B2.

Cf [MIESZACZ], [MIESZAŁA], [MIĘSZAL]